

10 За прѣва та, зашто ѡзвѣщамъ кода ѡца моего, и не ще да ме видите вече :

11 И за сѣдѣтъ, зашто кнѣзо на-міра тогѡ ѡсѣдѣнъ кудѣ.

12 Тоше много имамъ да ви казѣвамъ, но не можете да го носите сегѡ.

13 Но когѡто дойде ѡнъ, дѣхъ истины, ще вы настави на всѡка истина : зашто не ще да говори ѡ себе си : но што чѣе, тога ще да говори, и ѡнѡ ракоты които идѣтъ, ще ви ги възвѣстѣи.

14 Той ще ме прослѣви, зашто ѡ мое то ще да зѣме, и ще да ви го каже.

15 Сѣчко што имѡ ѡца, мое ѣ : затѡга рекохъ че ѡ мое то ще да зѣме, и ще да ви го каже.

16 Мало (време ще се замѣне), и не ще вече да ме видите : и пакъ мало, и ще да ме видите : зашто ѡзвѣщамъ кода ѡца.

17 Рекохъ прочее нѣкои ѡ оученицы те мѡ по междѡ си : що ѣ тога што ни говори : въ мало (време), и не ще да ме видите : и пакъ въ мало, и ще ме видите : и зашто ѡзвѣщамъ кода ѡца ;

18 Говорѣхъ прочее : що ѣ тога што говори, въ мало (време) ; не разсмѣваме що говори.

19 И разсмѣ 'Иисѡсъ че искахъ да го пытѣтъ, и рече

имъ : за тога ли се пытѣте по междѡ си, зашто рекохъ : въ мало (време), и не ще да ме видите : и пакъ въ мало, и ще ме видите ;

20 Истина истина ви говоримъ, зашто ще да заплачете и възрыдаете вѣе, ѡ миръ ще да се возрадѣва : и вѣе ще да еждете печѡлни, но печаль та ваша на радѡсть ще да се ѡбѣрне.

21 Женѡ когѡто ражда, има скорѣь, зашто ѣ дошѣлъ часѡ и : но когѡто роди дѣтѣ то, не помни веке скорѣь та заради радѡсть та, зашто се роди чѡлѡвѣкъ въ миръ.

22 И вѣе прочее сегѡ имѡте печаль : но ѡзвѣ ще вы видимъ, и сѣрдѣце то ви ще да се возрадѣва, и радѡстьта ваша никой не ще да зѣме ѡ васъ.

23 И въ ѡнѡй дѣнь мѣне не ще да попытѣте за нишо. Истина истина ви говоримъ, зашто какѡто нѣщо да попросите ѡ ѡца моего въ мое то име, ще да ви дадѣ.

24 До сегѡ не стѣ просѣли нишо въ мое то име : просѣте, и ще прѣимѣте, да ежде радѡсть та ваша испѣлѡнена.

25 До тѣка ви говорѣхъ съ прѣтчи : но ще. дойде часъ, когѡто не шѣмъ веке да ви говоримъ съ прѣтчи, но ѡвнѡ ще ви възвѣстѣимъ за ѡца.

26 Въ ѡнѡй дѣнь ще попросите въ мое то име : и не